

L kapitola 22.

[1] Blížil se svátek nekvašených chlebů, velikonoce. [2] Velekněží a zákoníci přemýšleli, jak by ho zahubili; báli se však lidu. [3] Tu vstoupil satan do Jidáše, nazývaného Iškariotský, který byl z počtu Dvanácti. [4] Odešel, aby se domluvil s velekněžími a veliteli stráže, že jim ho zradí. [5] Oni se zaradovali a dohodli se, že mu dají peníze. [6] Jidáš s tím souhlasil a hledal vhodnou příležitost, aby jim ho vydal, až při tom nebude zástup. [7] Nastal den nekvašených chlebů, kdy měl být zabit velikonoční beránek. [8] Ježíš poslal Petra a Jakuba a řekl jim: "Jděte a připravte nám beránka, abychom slavili velikonoční večeři." [9] Oni mu řekli: "Kde chceš, abychom ji připravili?" [10] Řekl jim: "Když vejdete do města, potkáte člověka, který nese džbán vody. Jděte za ním do domu, do něhož vejde, a řekněte hospodáři: [11] "Mistr ti vzkazuje: Kde je světnice, v níž bych jedl se svými učedníky velikonočního beránka?" [12] A on vám ukáže upravenou velkou horní místnost; tam připravte večeři." [13] Odešli a našli všechno, jak jim řekl, a připravili velikonočního beránka. [14] Když nastala hodina, usedl ke stolu a apoštolové s ním. [15] Řekl jim: "Velice jsem toužil jísti s vámi tohoto beránka, dříve, než budu trpět. [16] Neboť vám pravím, že ho již nebudu jíst, dokud vše nedojde naplnění v království Božím." [17] Vzal kalich, vzdal díky a řekl: "Vezměte a podávejte mezi sebou. [18] Neboť vám pravím, že od této chvíle nebudu pít z plodu vinné révy, dokud nepřijde království Boží." [19] Pak vzal chléb, vzdal díky, lámal a dával jim se slovy: "Toto je mé tělo, které se za vás vydává. To číňte na mou památku." [20] A právě tak, když bylo po večeři, vzal kalich a řekl: "Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá." [21] "Avšak hle, můj zrádce je se mnou u stolu. [22] Syn člověka jde, jak je určeno, běda však tomu člověku, který ho zrazuje." [23] A oni se začali mezi sebou dohadovat, který z nich je ten, kdo to učiní. [24] Vznikl mezi nimi spor, kdo z nich je asi největší. [25] Řekl jim: "Králové panují nad národy, a ti, kdo jsou u moci, dávají si říkat dobrodinci. [26] Avšak vy ne tak: Kdo je mezi vámi největší, buď jako poslední, a kdo je v čele, buď jako ten, který slouží. [27] Neboť kdo je větší: ten, kdo sedí za stolem, či ten, kdo obsluhuje? Zdali ne ten, kdo sedí za stolem? Ale já jsem mezi vámi jako ten, který slouží. [28] A vy jste ti, kdo se mnou v mých zkouškách vytrvali. [29] Já vám uděluji království, jako je můj Otec udělil mně, [30] abyste v mém království jedli a pili u mého stolu; usednete na trůnech a budete soudit dvanáct pokolení Izraele." [31] "Šimone, Šimone, hle, satan si vyžádal, aby vás směl tříbit jako pšenici. [32] Já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra neselhal; a ty, až se obrátíš, buď posilou svým bratřím." [33] Řekl mu: "Pane, s tebou jsem hotov jít i do vězení a na smrt." [34] Ježíš mu řekl: "Pravím ti, Petře, ještě se ani kohout nezove, a ty už třikrát zapřeš, že mne znáš." [35] Řekl jim: "Když jsem vás vyslal bez měšce, mošny a obuvi, měli jste v něčem nedostatek?" Oni mu odpověděli: "Neměli." [36] Řekl jim: "Nyní však, kdo má měšec, vezmi jej a stejně tak i mošnu; kdo nemá, prodej plášť a kup si meč. [37] Pravím vám, že se na mně musí naplnit to, co je psáno: "Byl započten mezi zločince." Neboť to, co se na mne vztahuje, dochází svého cíle." [38] Oni mu řekli: "Pane, tu jsou dva meče." Na to jim řekl: "To stačí." [39] Potom se jako obvykle odebral na Olivovou horu; učedníci ho následovali. [40] Když došel na místo, řekl jim: "Modlete se, abyste neupadli do pokušení." [41] Pak se od nich vzdálil, co by kamenem dohodil, klekl a modlil se: [42] "Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má nýbrž tvá vůle se staň." [43] Tu se mu zjevil anděl z nebe a dodával mu síly. [44] Ježíš v úzkostech zápasil a modlil se ještě usilovněji; jeho pot kanul na zem jako krůpěje krve. [45] Pak vstal od modlitby, přišel k učedníkům a shledal, že zármutkem usnuli. [46] Řekl jim: "Jak to, že spíte? Vstaňte a modlete se, abyste neupadli do pokušení." [47] Ještě ani nedomluvil, a hle, zástup, a vpředu ten, který se jmenoval Jidáš, jeden z Dvanácti; přistoupil k Ježíšovi, aby ho políbil. [48] Ježíš mu řekl: "Jidáši, políbením zrazuješ Syna člověka?" [49] Když ti, kteří byli s Ježíšem, viděli co nastává, řekli: "Pane, máme se bít mečem?" [50] A jeden z nich napadl sluhu veleknězova a uťal mu pravé ucho. [51] Ježíš však řekl: "Přestaňte s tím." Dotkl se jeho ucha a uzdravil ho. [52] Pak řekl Ježíš těm, kteří pro něho přišli, kněžími, veliteli stráže a staršími: "Jako na povstalce jste na mne vyšli s meči a holemi. [53] Denně jsem byl mezi vámi v chrámě, a nevztáhli jste na mne ruce. Ale toto je vaše hodina, vláda tmy." [54] Pak ho zatkli a odvedli do veleknězova domu. Petr šel zpovzdálí za nimi. [55] Když zapálili uprostřed nádvoří oheň a sesedli se okolo, přisedl mezi ně i Petr. [56] A jak seděl tvář k ohni, všimla si ho jedna služka, pozorně se na něj podívala a řekla: "Tenhle byl také s ním!" [57] Ale on zapřel: "Vůbec ho neznám." [58] Zakrátko ho spatřil někdo jiný a řekl: "Ty jsi také jeden z nich." Petr odpověděl: "Nejsem!" [59] Když uplynula asi hodina, tvrdil zase někdo: "I tenhle byl určitě s ním, vždyť je z Galileje!" [60] Petr řekl: "Vůbec nevím, o čem mluvíš!" A ihned, ještě než domluvil, zakokrhá kohout. [61] Tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra; a Petr se rozpomenul na slovo, které mu Pán řekl: "Dřív než dnes kohout zakokrhá, zapřeš mne třikrát." [62] Vyšel ven a hořce se rozplakal. [63] Muži, kteří Ježíš hlídali, posmívali se mu a bili ho; [64] zavázali mu oči a ptali se ho: "Hádej, proroku, kdo tě uhodil." [65] A ještě mnoha jinými slovy ho uráželi. [66] Jakmile nastal den, shromáždili se starší z lidu, velekněží a zákoníci, odvedli ho před svou radu a řekli mu: [67] "Jsi-li Mesiáš, pověz nám to." Odpověděl jim: "I když vám to řeknu, neuvěříte. [68] Položím-li otázku já vám, neodpovíte. [69] Ale od této chvíle bude Syn člověka sedět po pravici všemohoucího Boha." [70] Tu mu řekli všichni: "Jsi tedy Syn Boží?" On jim odpověděl: "Vy sami říkáte, že já jsem." [71] Oni řekli: "Nač ještě potřebujeme svědectví? Vždyť jsme to slyšeli z jeho úst."